

NR. 924 /DPSG
DATA 12.05.2016

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
Bp 109 12.05.2016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de Guvern nr. 27 din 31.08.2011 privind transporturile rutiere* inițiată de un grup de parlamentari PSD, UNPR, PNL (**Bp.109/2016**)

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere*, cu modificările și completările ulterioare, vizând, în principal, următoarele măsuri:

- redefinirea sintagmei ”stație publică”, fiind, totodată, denumită ca ”stație de transport publică”;

- instituirea măsurii ca stațiile publice să aibă un administrator, numit de autoritatea locală, care să răspundă de buna funcționare a stațiilor și a dotărilor acestora, de mentenanță, curățenie și de utilizarea cronologică a stațiilor pentru evitarea congestionării;

- stabilirea în sarcina utilizatorilor stației a obligației de a obține de la administratorul stației publice avizul de utilizare pentru încadrarea în graficul stației.

II. Observații

1. În raport cu cele susținute în Expunerea de motive vizând faptul că operatorii de transport ar utiliza stațiile în acest moment *”fără nici un aviz din partea administrației publice locale (...)”*, învederăm următoarele:

Potrivit *Legii nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică*, drumurile naționale fac parte din infrastructura publică proprietate a statului, iar drumurile județene și locale fac parte din infrastructura proprietate publică județeană/locală.

Astfel, conform art. 2 alin. (3) al *Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *”Fac parte integrantă din drum: ampriza și zonele de siguranță, suprastructura și infrastructura drumului, podurile (...) locurile de parcare, oprire și staționare, stațiile de taxare, bretelele de acces, drumurile tehnologice amenajate pentru întreținerea autostrăzilor, indicatoarele de semnalizare rutieră și alte dotări pentru siguranța circulației, sistemele inteligente de transport și instalațiile aferente, spațiile de serviciu sau control (...)”*

De asemenea, potrivit aceluiași act normativ, drumurile naționale proprietate publică a statului se administrează de către Ministerul Transporturilor, direct sau prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale (conform art. 6, 20 și 21), ori de către consiliile locale în cazul sectoarelor de drum naționale din intravilanul municipiilor, iar drumurile județene/locale proprietate a unităților administrativ-teritoriale (UAT) se administrează de către consiliile județene/locale (conform art. 7, 8 și 22), iar *”Autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția rutieră au obligația de a reglementa circulația, parcare, staționarea și oprirea pe străzi a vehiculelor. Parcare în localități se asigură de către administrația publică locală în locuri special amenajate, în afara benzilor de circulație și a trotuarelor, amplasate de comun acord cu Poliția rutieră”* (art. 33).

Totodată, potrivit art. 35 din *Ordonanța Guvernului nr. 43/1997*:

”ART. 35 (1) În funcție de programele de transport aprobate de autoritățile competente, drumurile publice vor fi prevăzute, prin grija autorităților administrației publice locale, cu stații amenajate în afara platformei drumului, pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane.

(2) Amplasarea stațiilor pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane se stabilește de către autoritățile administrației publice locale cu avizul administratorului drumului și al poliției rutiere.

(3) Semnalizarea stațiilor pentru oprirea vehiculelor care efectuează transport de persoane și amenajarea acestora se asigură de către consiliile locale în intravilan și de către consiliile județene în extravilan, indiferent de categoria drumului, cu avizul administratorului drumului și al poliției rutiere.

(4) Locurile de parcare și spațiile pentru servicii vor fi dotate cu utilități, inclusiv cu telefonie pentru apel de urgență, de către administratorul spațiului respectiv, conform categoriei funcționale a drumului public și a normativelor în vigoare.”

Așadar, și în prezent autoritățile publice locale sunt cele care asigură administrarea stațiilor publice, în conformitate cu legislația în vigoare, neexistând vid legislativ în acest sens.

De asemenea, potrivit *Legii administrației publice locale nr 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, consiliile locale asigură, potrivit competențelor și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local inclusiv pentru drumurile publice și transportul public local (art. 36 alin. (6) lit. a) pct. 13 și 14), iar potrivit *Legii serviciilor comunitare de utilități publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare nr. 51/2006*, printre serviciile comunitare de utilități publice – înființate/organizate la nivelul UAT – se regăsesc inclusiv administrarea domeniului public al UAT, precum și transportul public local (art. 1 alin. (2) lit. g și h)).

Totodată, potrivit *Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007 cu modificările și completările ulterioare*, serviciile de transport public local fac parte din sfera serviciilor comunitare de utilitate publică și cuprind totalitatea acțiunilor și activităților de utilitate publică și de interes economic și social general desfășurate la nivelul UAT, ”*sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale, în scopul asigurării transportului public local, precum și a transportului public județean de persoane*”, iar reglementările speciale inclusiv cu privire la stații și autogări se regăsesc în conținutul acestei legi (art. 4 alin. (1) lit. e), art. 5 alin. (4) lit. c)), stațiile de îmbarcare-debarcare făcând parte din infrastructura tehnico-edilitară aferentă serviciului de transport public local (art.14 alin. (2) lit. h)), aflată în proprietatea/administrarea UAT.

Prin urmare, autoritățile publice locale organizează serviciul de transport public local, pentru care asigură administrarea infrastructurii tehnico-aferente, inclusiv stațiile de îmbarcare-debarcare.

De asemenea, potrivit art. 17 din *Legea nr. 92/2007*, printre atribuțiile ce revin în competența autorităților publice locale se regăsesc inclusiv:

”a) evaluarea fluxurilor de transport de persoane și de mărfuri și determinarea pe baza studiilor de specialitate a cerințelor de transport public local, precum și anticiparea evoluției acestora;

b) stabilirea traseelor principale și secundare și a programelor de transport privind transportul public de persoane prin curse regulate și atribuirea acestora odată cu atribuirea în gestiune a serviciului, în conformitate cu prevederile prezentei legi;

c) *actualizarea periodică a traseelor și a programelor de transport în funcție de necesitățile de deplasare ale populației și în corelare cu transportul public interjudețean, internațional, feroviar, aerian sau naval de persoane existent, precum și corelarea între modalitățile de realizare a serviciului de transport public local de persoane cu autobuze, troleibuze, tramvaie, metrou și în regim de taxi, după caz (...);*

h) *concesionarea, precum și încheierea contractelor de atribuire a gestiunii serviciului de transport public local de persoane și a infrastructurii tehnico-edilitare aferente aflate în proprietatea publică sau privată a localităților (...);*

j) *autorizarea transportatorilor, denumiți transportatori autorizați, astfel cum au fost definiți prin prezenta lege, pentru realizarea de către aceștia a serviciului de transport public local, respectiv: "1. transportul public de persoane prin curse regulate executate cu tramvaie, troleibuze (...)"*.

În plus, potrivit Legii nr. 92/2007, este considerat serviciu de transport public local de persoane prin curse regulate transportul public care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 4, inclusiv cu privire la obligațiile privind obținerea licenței potrivit OG nr. 27/2011, iar transportul cu autobuzele se efectuează numai pe bază de licențe de traseu și caiete de sarcini, elaborate și eliberate în condițiile stabilite prin normele de aplicare elaborate și aprobate prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și ministrului transporturilor (art. 4 alin. (1) lit. g)).

În consecință, nu se poate vorbi despre un eventual vid legislativ în domeniul vizat, în raport cu cele susținute în Expunerea de motive, iar modificarea și completarea prevederilor art. 3 și 55 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 în sensul celor preconizate apar ca excedând obiectului reglementării respectivei ordonanțe, potrivit căreia, "*Transportul public local efectuat în interiorul unei localități, precum și serviciul public de persoane, așa cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 (...) se reglementează prin legi speciale*", respectiv, prin *Legea nr. 92/2007*.

Precizăm că, în măsura în care s-ar promova soluția propusă la pct. 2 din inițiativa legislativă vizând modificarea art. 55, aceasta apare ca fiind în dezacord cu prevederile legislației în vigoare, inclusiv prevederile *Legii nr. 51/2006, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică și Legii nr. 92/2007*, în măsura în care UAT, în calitate de proprietar, administrator și concedent, nu ar mai proceda, de ex., la concesionarea, în condiții competitive, a serviciului public de transport local împreună cu infrastructura tehnico-edilitară aferentă – din care fac parte inclusiv stațiile publice de îmbarcare-debarcare călători – situație prin care s-ar putea crea inclusiv premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la art. 120 vizând *principiul autonomiei locale*,

precum și la art. 44 (Dreptul de proprietate privată) și art. 136 (Proprietatea) din Constituție.

2. Menționăm că, amenajarea, semnalizarea rutieră și întreținerea stațiilor publice pentru urcarea/coborârea persoanelor transportate, trebuie să fie asigurate de administratorul drumului sau deținătorul acestuia, după caz.

Ca urmare, cheltuielile ocazionate de realizarea activităților de mai sus este necesar să fie suportate din bugetul administratorului/deținătorului drumului respectiv.

Arătăm de asemenea, că stațiile publice reprezintă spații delimitate pe trasee locale, județene, interjudețene și internaționale.

Totodată, nu considerăm necesară înființarea unei noi autorități/structuri, la nivel local, sub denumirea *administratorul stației publice*.

Mai mult, administratorul nu poate să gestioneze utilizarea cronologică a stațiilor, pentru evitarea congestionării, întrucât nu el prestează serviciul public de transport, ci operatorii licențiați în acest sens.

3. Menționăm că desemnarea unui administrator pentru stațiile publice trebuie să fie decisă de proprietarul acestora.

Întocmirea și urmărirea realizării programelor de înființare, reabilitare, extindere și modernizare a sistemelor de transport public local din care fac parte și stațiile publice, respectiv proiectarea și executarea lucrărilor de investiții în infrastructura tehnico-edilitară aferentă sistemelor de transport public local trebuie realizate având la bază o concepție unitară, corelată cu programele de dezvoltare economico-socială a localităților/județelor, cu planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului, de protecție a mediului, cu modalitățile de realizare a serviciilor respective și în conformitate cu reglementările legale în vigoare, acestea fiind atributul proprietarului stațiilor publice. Folosirea stațiilor este stabilită prin graficul de circulație aferent licenței de traseu, operatorii de transport licențiați având obligația să oprească în toate stațiile menționate în grafic, fără a opri pentru urcarea sau coborârea persoanelor transportate în alte locuri decât cele prevăzute în graficul de circulație.

4. Cu privire la eliberarea de către administratorul stației publice a ”*avizului de utilizare pentru încadrarea în graficul stației*”, atragem atenția că, serviciile regulate și serviciile regulate speciale contra cost de transport rutier de persoane pe un traseu internațional între România și un stat din afara Uniunii Europene se efectuează de către operatorii de transport rutier numai pe baza autorizațiilor de transport internațional și a graficului de circulație conținut în acestea, eliberate de autoritățile competente ale statelor unde sunt situate capetele de traseu, precum și a autorizațiilor de transport internațional eliberate de autoritățile competente ale statelor tranzitate, după caz.

De asemenea, prin graficul de circulație se înțelege documentul care conține denumirea traseului, capetele de traseu, autogările, stațiile publice aflate pe traseu, distanțele dintre acestea, orele de plecare/sosire din capetele de traseu și din stațiile publice/autogările aflate pe traseu, zilele în care se efectuează serviciul regulat și serviciul regulat special, după caz.

Ca urmare, considerăm că avizul emis de administrator nu este oportun, încărcând fără folos sarcinile administrative.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin Constantin Anton Popescu - Tăriceanu
Președintele Senatului